

අසෙතිය කුසුම

ඉහත කවිය උපුටා ගත්තේ එවරුන්ගේ 'කුකුම්' කවි පොතෙන් වී නමුදු ඊට පාදක වූ සර්පයාගේ එනමි. කේ. සමන් කුමාරගේ 'නේරංජන ස්නානේ' කෘතිය ගැන ඉතාම මහත කියවීමකින් කතාව පටන් ගත්තේ නම් මෑතකට යැයි සිතේ. එය මේ කවිය වෙත එදිරිමුහුණතකට කඩීම ප්‍රවේශයකැයි හැඟෙන අතර කවියට පාදක වූ මුල් කෘතිය ගැනත් පොඩි හෝ සටහනක් තැබීමට වඩාත් ආචාරධර්මී යැයි විශ්වාස කරමි.

සර්පයාගේ 'නේරංජන ස්නානේ' යනු බුද්ධත්වයට පත් ස්ත්‍රියකගේ කතා වස්තුවකි. එය එසේ වුවද 'නේරංජනේ ස්නානේ' යනු ස්ත්‍රීවාදී යැයි කියන, එනම් බැඳු බැඳුමට ස්ත්‍රීවාදී මනුෂ්‍යවරකින් හෙබි ස්ත්‍රීවාදී නොවන හුදෙක් පුරුෂ-නේරංජනමවාදී වූ කෘතියකි. එනම් 'පුරුෂ බුද්ධත්වය' පහත ගැහැනි යකගේ රූපින් ලියැවුණා අතීතය පුරුෂවාදී ලිවීමක් වන අතර එහි පුරුෂ අභිප්‍රාය වී ඇත්තේ හුදෙක් රචකයාගේ ගැලික ප්‍රමෝදය පමණක්ම යැයි සමන් විකුමාරවිට් පවසයි. (බලන්න: 'සිහිගත' අතිරේකය, 'සත්තඛ' පුවත්පත, 09-04-2017 - 23-04-2017)

මතු කියූ දෘවලින් සමහරක් ඇ මඳක් දරුවෙකිට වුවද, එවරුන්ට ආරච්චිගේ 'කුකුම්' පොතේ මේ කවියෙන් අලු කෙසෙල් ගසක් පාමුල බුදුවන්න සිතාගෙන එරම්භය ගොතා ගෙන ගිත එකලස් කොට දැස් පියා ගත් ගැහැනි යකගේ දෙකලවා මැදදැවෙත් නිර්වචනම අලු කෙසෙල් මොටෙයියක් ප්‍රාදුර්භූත වීම ඒ මොහොතේ කුමනාකාර රසය අත්දැකීමක් වීදීමක් ඇ අඛියස ප්‍රතික කළේදැයි සිතන්නට අපට පොළොවටත්තේය. වෙනත් අයුරකින් කියනවා නම්, කවියා ස්වකීය පරිකල්පනයෙන් මුල් කෘතියෙන් ඊකක් මෙකට සිතා අතිරේකව ඇතිනොවන ක්‍රියාවෙන්, මෙහෙම වුණාක් කුමක් වේද ඊටත් බැඳු බැඳුමට පෙනෙන කුකුලක් අප අඛියවේ නිර්මාණය කරනවාටත් වඩා පරිකල්පනීය හෙමන්තික ප්‍රවේශකාරකයක් දමා ගසා මුල් කෘතියේ පාඨකයාගේ හමන් මග මදකට හරස් කිරීමක් එනම් පොඩි අතරමං කිරීමක් කරන්නේය.

පුරුෂ අකර්මනාශකාරක අලු කෙසෙල් ගසක මුලය වත් මොටෙයියක් අස, ඇ සිත එකම කර ගැනීමට එය බාධාවක් වුවද එසේ හැත්තම ඇගේ බුදුවීමට එය නියත විවරණයක් වුවා දැයි යන පැනය මුලින්ම හැඳුණද ස්ත්‍රීවාදී අලු කෙසෙල් මොටෙයියකට ඇ දෙකලවා මැදදැවේ පිහිටුවා ලීමෙන් එවරුන්ට ආරච්චිගේ ඉතාමත් උත්ප්‍රාසවත් තැනකට අපට ඇද දීමක් හේතුය.

අතින් අතට මේ කවියට පාදක වූණ මුල් කෘතිය ශුද්ධ ස්ත්‍රීවාදී ලියැවිල්ලක් වුවා නම් හා ඒ අනුව ලියැවුණ මේ කවේහි එන ස්ත්‍රීය ඇගේ ස්ත්‍රීත්වයට ප්‍රතිපක්ෂව පුරුෂත්වය මෙල්ල කරනු හෝ මගහරනු වස් පුරුෂ ශක්තිය බෙලින කරන තුන්වන පාර්ශවය බලවේගයක් සංකේතාර්ථයෙන් දනවන අලු කෙසෙල් පැදුරක් තමන්ගේ විසුදුන් වැඩීම වෙනුවෙන් තෝරා නොගත යුතුව තිබුණි. ඒ සඳහා උත්කල්පනීය විසින් නිර්මිතව තෝරා ගත යුතුව තිබුණේ ඊටත් පෙනල ගාලක් නොවේද? ඒ ඇයටම එදිරිව හැඟෙන ශුද්ධ බලවේගයන් හමුවේ ඇගේ නියත ශක්තිය හා අධීක්ෂණය නොකළ විදා පැමිණ; අන්

'අසෙතිය කුසුම' තීරුව දිග හැරෙන්නේ අපේ හිත ගත් කවියක විඳුම් විඳවුම් කෙබඳු යන්න සහඳු ඔබත් සමඟ බෙදා හදා ගන්නටය. මෙය තවත් එක කාව්‍ය විචාරයක් නොවන අතර තොරතුනු ලබන කවියක් හොඳද නරකදැයි නිගමන නොදී, මිණුම් දැඩු හා විචාරකීන් ගලවා තබා කවිය කුසුම ගිලී කිමිදී රස උල්පත් පාදා ගන්නයි මේ කුඩා වෑයම.

මාරු පරාජය !

'සර්පයා' ගේ 'නේරංජන ස්නානේ' බෝසත්වරය පෙරුම් පුරනවා බුදු වන්නට; පිට දී අලු කෙසෙල් ගසක් යට

මොටෙයියෙක් මතු ව අවුදින්න දෙකලවා මැදදැවෙත් තෙරපෙනවා කුහරයක් නොගමිත්.

කේ. කේ. සමන් කුමාර (සර්පයා) ගේ 'නේරංජන ස්නානේ' නම් වූ කෘතිය ඇසුරින් -

ඊ. එවරුන්ට ආරච්චිගේ

('කුකුම්' - To my beloved Satan කාව්‍ය සංග්‍රහය - 2015)

මුගුරක් ගෙන හැරෙනු' යැයි කියූ සේ 'සිදුරක්' ඇවරයි තැන ඒ සිදුර කාගේ වුවද කම් හැරැයි සිතන, එනම් එය වෙසගෙනකගේ හෝ වේවා බුද්ධත්වයට පත්වෙන්න මගින් මෙන් ඉන්නා ස්ත්‍රීයකගේ හෝ වේවා යැයි සිතන කර්මණය වූ යමක් එනම් පුරුෂ-නේරංජනම පුරුෂයාගේ සර් දෙයක් මතු වී කාන්තාවකගේ අවසාන නිව් යාම කෙරෙහි බාධා පමුණුවනුදුරු ඉති කිරීමයි; පුරුෂයා මනම වරද පැටව් යාමයි. බුදුවීම පහත ඇ දෙකලවා පාමුල සිය ගණන් කටයොළු මල් පිපි එරුන්වත් වමරු මත්තේ හැපී හැපී, ඉන් මෑතටත් ඇතටත්, පිටතටත් ඇතුළුවත් ස්පර්ශ යුට දිදී, ඊට අනෙරුන් සතරකින් කැලෑ දොඹ මල් සුවද ඇදී ඇදී විත් පර ස්ත්‍රීත්වයක් විසින් මේ ස්ත්‍රී නිර්වාණය පමා කරනවා වෙනුවට ඒ වරදත් පුරුෂභාවය සංකේතානුසාරයෙන් දනවන අභියසක කෙසෙල් මොටෙයියක් කෙළේ පැවරීම මට නම් දැනෙන්නේ ඉතාමත් උත්ප්‍රාසවත් සේම ඉතාම සර්වාදානක ප්‍රශ්නාර්ථයක් අප හමුවේ ශේෂ කරන බවකි. ඇත්තටම එය උත්ප්‍රාසයකටත් වඩා එක්තරා ආකාරයක සාහසිකත්වයකි.

ඒත් එක්කම මගේ සිහියට එන විභූතට කිහිපයක් වේ (සමහරෙක නම් මේ අවස්ථාවේ මගක් නොවේ).

සිහියෙන් අවසාන ඉලක්කයක් කරා රචය පැදවිය යුතු මොහොතක, කාන්තාවක් සම්බන්ධ වී රියදුරා වෙනත්ම විශ්වයකට ගෙන ගොස් තාවකාලික සන්තර්පණයක් උදාකර දී අවසානයේ දෙදෙනාම රිය අනතුරකින් නිමාවූ දුර්භූත රැගත් ජීර්වප්‍රායද වූ: 1989*ල මැය එබ උයද උබ.එ මැයරු :2001* වැනි විකුටෙයි ඒ. එහිදී ඒ ක්ෂණික සන්තර්පණය අලු කෙසෙල් මොටෙයියක් සේ වී ගමනේ අවසානය බුද්ධත්වයක් නොවී මාරක අනතුරකින් නිමාවේ. නමුත් එහිදී ඒ බාධාව අන් වූයෙන් පිරිමිත්වය; සිත එකම කර නොගන්නේ පිරිමියාමය. නමුත් අපගේ කතා නායිකාව ඊට ඉදුරාම වෙනස වූ එක සිහින් බුද්ධත්වයට පහත්වියකි; බුද්ධත්වයට පත්වන්නියකි.

ඉහත කවියෙන් මතු කරන භාසය ඇතුළේ පවා කිසිදු කරදරයකින් තොරව අවසානයේ ඇ බුදු වන්නීය. කාන්තාවකට බුදුවන්න අවධි නම් පුරුෂ අලු කෙසෙල් මොටෙයියක් නොව නාමි

සරණකින් තොරව 'මාරයා' පරාජය කිරීමටය.

ඒ කෙසේ වුවද දැන් ඇ විසින් තෝරා ගත යුතු සියල්ල තෝරා ගෙන ගමාරය. දැන් අප එතැන් සිට මේ කවි කියවා ගත යුතුය. අපිවි (විද්‍යාත්මකව නොවේ) අලු කෙසෙල් මොටෙයියක් පවා 'කුහරයක්' සොයා මතු වන මොහොතක සජීවී මේ කැහැත්තිය එවන් සංස්පර්ශයක් හමුවේ සිත එතැන් නොකර කොහොම උත්තාද යන්න අපේ මනසට ගැටළුවක් නැවුවද අප කලබල විය යුතු නොවන්නේ මේ ඉන්නේ ගසක් මුල සුරුදිය බර නිකාවන් පාත් වූ නිකම්ම නිකම් ගම් මැදදැවක ගැහැනියක් නොව හුදෙක් බුද්ධත්වයට උදෙසා පළඟ බැඳුගත් උදාර ස්ත්‍රීයක් බැවිනි. එදා පුරුෂ බුද්ධත්වයට බාධා විනිස මතු වූ කාමිනියක් බඳු මාර දුවරු වෙනුවට මොදා බුද්ධත්වය පහත මේ මාදාර්ථයටත් ස්ත්‍රීය නවතාලනු ඇටියෙන් අපිවි තුරුක මොටෙයියක් පවා මතු වන්නේ ඇගේ සිතට එදිරිව ඇයවම පිරික්සීමටය. ඇගේ මාර දු යනු අනෙකෙකු නොව බුද්ධත්වය පහත ඇම බව පහදා දෙමිනි; පසක් කරමිනි.

ඊටත් වඩා එනා ගිය උත්ප්‍රාසයක් මෙහි කැටිව ඇත. එනම් 'මුගුරක් ඇවරයි තැන

ඉහත කවියෙන් මතු කරන භාසය ඇතුළේ පවා කිසිදු කරදරයකින් තොරව අවසානයේ ඇ බුදු වන්නීය. කාන්තාවකට බුදුවන්න අවධි නම් පුරුෂ අලු කෙසෙල් මොටෙයියක් නොව නාමි

තිරුෂ ගුණසේකර

තල් කඳක් දෙකලවා මැදින් හරස් වුවද ඒ කිසිවක් ඇයට බාධාවක් නොවන බවක් ඉන් නොහැඟවෙන්නේද?

පෙරහැරේ යන අලියා පෙන්වා 'උමේ අම්මාට නම් මිකක් සුළු දෙයක් යැයි' ඇමිකන්ගේ තාත්තා ඇමිකන්ට කියූ කතාවක්ද මෙන් එක්කම සිහිපත් වීමත් අහමිබයක් නම් විය නොහැක.

කතුරුයා විසින්ම මේ ලියා ඇත්තේ 'කවි' නොවේ 'කුකුම්' යැයි කියා ඇති තැන මෙවැනි උදාහරණ හෝ උපහරණ අප මනසේද මතු වේ අසාධාරණ හැරැයි මට සිතේ. ඒ අර්ථයක් පුරුෂ අලු කෙසෙල් මොටෙයියක් පැරදවීම 'මාරු පරාජය !' යැයි නම් කිරීම ඇතුළේ මට නම් පෙනෙන්නේ 'මාරුයා' පැරදවීම නොව 'මාරු' යන්නෙන් වරහැරෙන කටවහරේ උත්ප්‍රාසවත් අර්ථයමය. (උදා: මාරු වැඩක් වුණා, මාරු හාණිඩේ වගේ).

එවරුන්ගේ පුරුෂ 'කුකුම්' කියන අනෙක් ව්‍යංගාර්ථය නම් කාන්තාවක් මට්ටු කිරීමට පුරුෂ අලු කෙසෙල් මොටෙයියකට නම් කිය සේත් ම නොහැකි බවය. අප එයත් හරස් සිහි තබා ගත යුතුය.

එනිසාම මේ පුරුෂ කවි මාරු...!